

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 46/06-18

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 28. februára 2006 predbežne prerokoval sťažnosť J. S., bytom K., zastúpeného advokátkou JUDr. I. R., K., ktorou namieta porušenie jeho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. E 1549/95, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. S. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 4. januára 2006 doručená sťažnosť J. S. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie jeho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. E 1549/95.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti okrem iného uvádza:

«Podľa rozhodnutia Štátneho notárstva v B. sp. zn. D 671/78 zo dňa 8. 4. 1987 okrem iného mal sťažovateľ H. S. zaplatiť sumu 639,- Sk do 30. 9. 1987.

U odporcu sa pod sp. zn. E 1549/95 vedie výkon rozhodnutia na základe návrhu oprávnenej H. S. proti povinným v 1. rade M. S. a povinnému v 2. rade J. S. - sťažovateľovi na vymoženie pohľadávky vo výške 1.459,- Sk + 639,- Sk.

Odporca uznesením sp. zn. E 1549/95-7 zo dňa 23. 2. 1996 nariadil výkon rozhodnutia zrážkami zo mzdy proti povinnému v 1. rade a sťažovateľovi na vymoženie sumy 1.459,- Sk a 639,- Sk a na vymoženie trov výkonu rozhodnutia vo výške 100,- Sk.

Toto uznesenie bolo doručené vtedajšiemu zamestnávateľovi povinného v 2. rade -sťažovateľa. Na základe tohto rozhodnutia mu bola zo mzdy zrazená jeho zamestnávateľom v júni 1996 suma 639,- Sk, v júli 1996 suma 600,- Sk, v auguste 1996 suma 600,- Sk a v septembri 1996 suma 359,- Sk.

Proti tomuto uzneseniu podal dňa 10. 5. 1996 sťažovateľ odvolanie, ktoré doplnil podaním zo dňa 8. 7. 1996.

Krajský súd v Košiciach uznesením sp. zn. 16 Co 218/97-18 zo dňa 29. 9. 1997 napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

V dôvodoch svojho rozhodnutia poukázal na to, že sa súd 1. stupňa neriadil pri nariaďovaní výkonu rozhodnutia dôsledne ustanoveniami § 251 a § 256 O. s. p., pretože v jednom rozhodnutí nariadil výkon rozhodnutia na vymoženie sumy 2.090,- Sk voči obidvom povinným napriek tomu, že títo nemajú voči oprávnenej spoločný záväzok v takejto výške. Podľa tohto rozhodnutia, povinný J. S. (sťažovateľ) zodpovedá oprávnenej totiž iba za záväzok vo výške 639,- Sk a nezodpovedá už za zostávajúcu časť sumy, na ktorú bol nariadený výkon rozhodnutia aj vo vzťahu k nemu.

Krajský súd v Košiciach uznesením sp. zn. 16 Co 192/98-31 zo dňa 30. 4. 1999 napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

Odporca dňa 31. 3. 1998 vydal uznesenie sp. zn. E 1549/95-24, ktorým nariadil výkon rozhodnutia proti sťažovateľovi pre pohľadávku vo výške 639,- Sk zrážkami zo mzdy povinného, proti ktorému podal sťažovateľ dňa 24. 4. 1998 odvolanie.

Krajský súd v Košiciach uznesením sp. zn. 13 Co 368/02-57 zo dňa 30. 9. 2002 potvrdil uznesenie a nepriznal účastníkom náhradu trov odvolacieho konania.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uvádza:

„Pokiaľ povinnému bola zrazená z jeho dôchodku (správne má byť uvedené: „zo mzdy“), i suma 1.459,- Sk, ktorú mal na základe exekučného titulu zaplatiť M. S., táto suma mu bude postupom súdu I. stupňa vrátená, keďže uznesenie okresného súdu sp. zn. E 1549/95-7 zo dňa 23. 2. 1996, na základe ktorého bola vykonaná i táto zrážka z jeho dôchodku, bolo uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 16 Co 218/97-18 zo dňa 29. 9. 1997 zrušené.“»

Podľa sťažovateľa v konaní vedenom pred okresným súdom pod sp. zn. E 1549/95 „... dochádza k prietiahom a je v ňom odopierané sťažovateľovi právo na prejednanie veci súdom a na spravodlivé súdne konanie. (...) Vyplatiť sumy, ktoré sťažovateľovi boli zrazené neoprávnene a nezákonne zo mzdy, teda rozdiel 2.198,- Sk, ktorá mu bola zrazená sumou 739,- Sk (639,- Sk – vymáhaný nárok, 100,- Sk trovy konania, teda 739,- Sk), je 1.459,- Sk, totiž zamestnávateľ povinného môže len postupom podľa ustanovenia § 289 ods. 2 vety druhej O. s. p.

Okresný súd však doposiaľ takéto uznesenie nevydal.“

Sťažovateľ je presvedčený, že postupom okresného súdu došlo „nevydaním rozhodnutia o zastavení konania od 23. 2. 1996 až doposiaľ k zásahu do jeho práv uvedených v článku 6 ods. 1 vety prvej Dohovoru, v článku 46 ods. 1 Ústavy SR a v článku 48 ods. 2 Ústavy SR. (...)

Sťažovateľ nijakým spôsobom neprispel k neprimeranosti dĺžky konania, ani k nevydaniu rozhodnutia, ktorým by súd napravil svoje nezákonné rozhodnutie zo dňa 23. 2. 1996. Jediným dôvodom, spôsobujúcim porušovania práv sťažovateľa, je postup súdu“.

Sťažovateľ dôvodí a požaduje primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd sťažnosť prijal a rozhodol týmto nálezom:

„Právo sťažovateľa na spravodlivé súdne konanie zakotvené v čl. 6 ods. 1 vety prvej Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení protokolov č. 3, 5 a 8 a na prejednanie vecí súdom zakotvené v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, na prejednanie vecí bez zbytočných prieťahov zakotvené v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a na prerokovanie vecí v primeranej lehote zakotvené v čl. 6 ods. 1 vety prvej Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení protokolov č. 3, 5 a 8 bolo postupom Okresného súdu Košice I vo veci sp. zn. E 1549/95 porušené.

Ústavný súd Slovenskej republiky prikazuje, aby Okresný súd Košice I konal vo veci vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. E 1549/95 bez prieťahov.

Ústavný súd Slovenskej republiky zakazuje Okresnému súdu Košice I pokračovať v porušovaní namietaných právach sťažovateľa.

Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva sťažovateľovi finančné zadosťučinenie vo výške 120.000,- Sk.

Odporca je povinný nahradiť sťažovateľovi všetky trovy tohto konania.“

II.

Ústavný súd je podľa čl. 127 ods. 1 ústavy oprávnený konať o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 zákona o ústavnom súde každý návrh vrátane sťažnosti predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

Podľa tohto ustanovenia návrhy, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy, návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Zo sťažnosti, jej príloh a zo spisu okresného súdu ústavný súd zistil, že v predmetnej veci okresný súd uznesením sp. zn. E 1549/95 z 23. februára 1996 nariadil výkon rozhodnutia na uspokojenie pohľadávky vo výške 1 459 Sk a 639 Sk. Na základe odvolania podaného sťažovateľom Krajský súd v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) uznesením sp. zn. 16 Co 218/97 z 29. septembra 1997 uznesenie okresného súdu zrušil a vrátil vec na ďalšie konanie. Po doručení rozhodnutia krajského súdu okresný súd uznesením sp. zn. E 1549/95 z 31. marca 1998 nariadil výkon rozhodnutia na uspokojenie pohľadávky vo výške 639,- Sk zrážkami zo mzdy sťažovateľa. Opakovane proti uvedenému rozhodnutiu podal sťažovateľ odvolanie, o ktorom krajský súd rozhodol uznesením sp. zn. 13 Co 368/02 z 30. septembra 2002 tak, že uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 20. novembra 2002.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde možno sťažnosť podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu (do základných práv alebo slobôd sťažovateľa). Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Ústavný súd pri svojej rozhodovacej činnosti v rámci predbežného prerokovania návrhu v zmysle § 25 zákona o ústavnom súde vychádza zo svojej konštantnej judikatúry, podľa ktorej sťažnosť v zmysle čl. 127 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (napr. II. ÚS 29/02, IV. ÚS 211/04, IV. ÚS 258/04). Jednou zo zákonných podmienok pre jej prijatie na ďalšie konanie je jej podanie v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu do základných práv alebo slobôd sťažovateľa.

Z uvedeného vyplýva, že zákonom stanovená lehota na podanie sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, pokiaľ ňou sťažovateľ namieta porušenie svojich základných práv a slobôd postupom, resp. rozhodnutím okresného súdu v konaní o nariadenom výkone rozhodnutia zrážkami zo mzdy vedenom pod sp. zn. E 1549/95, ktoré právoplatne skončilo 20. novembra 2002, nepochybne uplynula.

V čase, keď sa sťažovateľ domáhal ochrany svojich práv na ústavnom súde podľa čl. 127 ústavy vo vzťahu k nariadenému výkonu rozhodnutia okresného súdu (4. januára 2006), lehota stanovená pre tento typ konania pred ústavným súdom už uplynula, a preto ústavný súd rozhodol o odmietnutí sťažnosti pre jej oneskorenosť (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Pokiaľ sťažovateľ tvrdí, že k porušeniu jeho základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru došlo „*postupom okresného súdu nevydaním rozhodnutia o zastavení konania od 23. 2. 1996 až doposiaľ (...)*“, ústavný súd považuje za potrebné uviesť, že konanie pred okresným súdom začalo podaným návrhom na nariadenie výkonu rozhodnutia z 15. mája 1995. Okresný súd o predmetnom návrhu rozhodol 31. marca 1998, kedy nariadil výkon rozhodnutia. Keďže rozhodnutie o nariadení výkonu rozhodnutia je rozhodnutím vo veci samej, po nadobudnutí právoplatnosti takéhoto rozhodnutia okresný súd nemá dôvod na taký postup, aby konanie vo veci zastavil.

Naviac ústavný súd poznamenáva, že ak sťažovateľ tvrdí, že nezákonným uznesením okresného súdu v rámci výkonu rozhodnutia mu boli neoprávnené zrazené peňažné prostriedky z jeho mzdy, mohol sa domáhať na príslušnom orgáne náhrady vzniknutej škody do 30. júna 2004 podľa zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom a od 1. júla 2004 podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, a preto v tejto časti bolo možné sťažnosť sťažovateľa odmietnuť aj pre nedostatok právomoci ústavného súdu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. februára 2006